

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO

**GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT**

Prishtinë, më 17 mars 2013
Nr.ref.: RK 576/14

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

Rastin Nr. KI157/13

Parashtrues

Emin Maxhuni

**Vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Kolegjit të Apelit
të AKP-së të Gjykatës Supreme të Republikës së Kosovës,
nr. GSK-KPA-A-27/12, të 30 tetorit 2012**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Enver Hasani, kryetar
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Robert Carolan, gjyqtar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Kadri Kryeziu, gjyqtar, dhe
Arta Rama-Hajrizi, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është parashtruar nga z. Emin Maxhuni, me vendbanim në Prishtinë (në tekstin e mëtejme: parashtruesi).

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës e konteston Aktgjykimin e Kolegjit të Apelit të AKP-së të Gjykatës Supreme të Republikës së Kosovës, nr. GSK-KPA-A-27/12, të 30 tetorit 2012 (në tekstin e mëtejme: Vendimi i kontestuar), të cilin parashtruesi pohon se e ka pranuar më 16 shtator 2013.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes së kësaj kërkesë është vlerësimi i kushtetutshmërisë së vendimit të kontestuar, i cili pretendohet të ketë shkelur paragrafin 1 dhe 2 të nenit 3 [Barazia para Ligjit] lidhur me nenin 24 [Barazia para Ligjit]; paragrafi 1 dhe 2 të nenit 31 [E drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm]; paragrafi 1, 2 dhe 3 të nenit 46 [Mbrojtja e Pronës]; nenit 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave]; paragrafi 2, 3 dhe 5 të nenit 102 [Parimet e Përgjithshme të Sistemit Gjyqësor] të gjithë të Kushtetutës dhe nenit 6 [E Drejta për një Proces të Rregullt Gjyqësor] të Konventës Evropiane për Mbrojtjen e të Drejtave dhe Lirive Themelore të Njeriut (në tekstin e mëtejme: KEDNJ).

Baza juridike

4. Kërkesa bazohet në nenin 113. 7 të Kushtetutës, nenin 47 të Ligjit nr. 03/L-121, për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Ligji), dhe rregullin 29 të Rregullores së punës të Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja).

Procedura në Gjykatë

5. Më 28 tetor 2013, parashtruesi e dorëzoi kërkesën e tij.
6. Më 28 tetor 2013, Kryetari i Gjykatës caktoi gjyqtarin Almiro Rodrigues gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Altay Suroy (kryesues), Kadri Kryeziu dhe Arta Rama-Hajrizi.
7. Më 12 nëntor 2013, Gjykata e informoi parashtruesin e kërkesës, Kolegjin e Apelit të AKP-së së Gjykatës Supreme, Agjencinë Kosovare për Pronë (në tekstin e mëtejme: AKP) dhe palët e përfshira në procedurë, për regjistrimin e kësaj kërkesë.
8. Më 20 janar 2014, Kolegji shqyrtues shqyrtoi raportin e gjyqtarit raportues dhe i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve

9. Në vitin 1991, parashtruesi e kishte themeluar ndërmarrjen private “Marigona Commerce”.
10. Më 27 nëntor 1996, ndërmarrja lidhi kontratë (kontrata nr. 02-2853/1) me BVI-në (Bashkësia Vetëqeverisëse e Interesit), tani Ndërmarrja Publike Banësore në

Prishtinë për investime të përbashkëta përkitazi me ndërtimin e dy banesave në Prishtinë.

11. Ndërmarrja “Marigona Commerce” ka punuar deri në vitin 1999, kur e gjithë pasuria e saj ishte shkatërruar, me përjashtim të dy banesave kontestuese. Si pasojë e kësaj, parashtruesi e kishte ndërprerë biznesin e tij. Më pas, Administrata e UNMIK-ut, me Rregulloren 2000/8, kishte urdhëruar regjistrimin e bizneseve. Sidoqoftë, parashtruesi nuk e kishte regjistruar biznesin e tij.
12. Parashtruesi nuk i mori në pronësi banesat, sepse ndërtimi i objektit ku gjendeshin dy banesat kontestuese nuk kishte përfunduar. Prandaj, parashtruesi pohon se palët kundërshtarë i morën dy banesat ilegalisht në posedim.
13. Më 5 shkurt 2008, parashtruesi kërkoi nga AKP-ja kthimin dy banesave kontestuese në pronësi të tij.
14. Më 26 tetor 2011, Komisioni për Kërkesa Pronësore i Kosovës (KKPK) ia pranoi (KPCC/D/R/130/2011) parashtruesit të kërkesës të drejtën e pronësisë dhe të posedimit për dy banesat kontestuese.
15. Më 25 maj 2012, ai vendim iu dorëzua palëve përgjegjëse.
16. Më 26 maj 2012, palët përgjegjëse, ushtruan ankesë te Kolegji i Apelit të AKP-së të Gjykatës Supreme, duke pretenduar që vendimi i KKPK-së ishte bazuar në dokumentacion të falsifikuar.
17. Më 30 tetor 2012, Kolegji i Apelit të AKP-së të Gjykatës Supreme (GJK-KPA-A-27/12) e aprovoi si të bazuar ankesën e palëve përgjegjëse dhe ndryshoi Vendimin e KKPK-së, nr. KPCC/D/R/130/2011, të 26 shkurtit 2011. Kolegji i Apelit kishte konstatuar se parashtruesi “nuk e ka dëshmuar të drejtën e tij pronësore ose ndonjë të drejtë tjetër pronësore ndaj banesave kontestuese” dhe pastaj ai “nuk ka të drejtë në të drejtën që rrjedh nga kontrata për investimin e përbashkët në ndërtimin banesor”.
18. Kolegji i Apelit të AKP-së më tutje arsyeton se, “Kontrata lidhur me financimin e ndërtimit të dy banesave kontestuese nuk është lidhur mes Ndërmarrjes Publike Banesore dhe palës përgjegjëse në ankesë si person fizik, por ndërmjet Ndërmarrjes Publike Banesore dhe kompanisë “Marigona Comerc”. Kjo kompani dhe pasuria e saj duhet të dallohet nga pala përgjegjëse në ankesë dhe pasuria e tij si palë fizike”.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

19. Parashtruesi pretendon se vendimi i kontestuar është marrë me shkelje flagrante të dispozitave kushtetuese, për faktin se Kolegji i Apelit i AKP-së i DHPGJS-së vendosi në mënyrë arbitrare dhe jotransparente përkitazi me zgjidhjen e kontestit pronësor.

20. Parashtruesi pretendon se vendimi i kontestuar kryesisht e shkel të drejtën e tij për gjykim të drejtë dhe të paanshëm, siç garantohet me nenin 31 të Kushtetutës dhe me nenin 6 të KEDNJ-së.

Pranueshmëria e kërkesës

21. Gjykata së pari vlerëson nëse parashtruesi i kërkesës i ka plotësuar kërkesat e parapara me Kushtetutë dhe të specifikuar më tutje në Ligj dhe Rregullore të punës të Gjykatës.

22. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet nenit 113 të Kushtetutës, që parasheh:

1. “Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.

[...]

7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

23. Gjykata gjithashtu i referohet nenit 48 të Ligjit, i cili parasheh se:

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj”.

24. Përveç kësaj, rregulli 36 (1) c) dhe 36 (2) d) i Rregullores së punës, parasheh se:

(1) “Gjykata mund t’i shqyrtojë kërkesat vetëm nëse:

[...]

c) kërkesa nuk është qartazi e pabazuar.

(2) Gjykata do të refuzojë një kërkesë si qartazi të pabazuar, nëse bindet se:

[...]

d) kur parashtruesi nuk dëshmon në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij”.

Parashtruesi pretendon se Kolegji i Apelit i AKP-së të Gjykatës Supreme ka vendosur në mënyrë arbitrare dhe jotransparente me rastin e zgjidhjes së këtij kontesti pronësor. Megjithatë, parashtruesi nuk ndërton një argument dhe nuk paraqet dëshmi për shkeljen e pretenduar.

25. Gjykata Kushtetuese konsideron se parashtruesi nuk ka saktësuar si dhe pse Kolegji i Apelit i AKP-së, i ka shkelur të drejtat dhe liritë themelore të tij, përkatësisht të drejtën për gjykim të drejtë dhe të paanshëm, siç garantohet me Kushtetutë dhe KEDNJ, kur ka konkluduar se ai *“nuk e ka dëshmuar të drejtën e tij pronësore (...) ndaj banesave kontestuese”.*

26. Prandaj, Gjykata konsideron se parashtruesi nuk ka dëshmuar dhe provuar në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij.

27. Përveç kësaj, Gjykata vëren se Kolegji i Apelit i AKP-së theksoi se, “kontrata në lidhje me financimin e ndërtimit të dy banesave kontestuese ishte (...) lidhur ndërmjet (...) Ndërmarrjes Publike Banesore dhe ndërmarrjes Marigona-Comerce. Kjo kompani dhe pasuria e saj duhet të dallohet nga pala përgjegjëse në ankesë [parashtruesi] dhe pasuria e tij si palë fizike”.
28. Prandaj, Gjykata nuk mund të konkludojë se parashtruesi ishte privuar në mënyrë arbitrare nga të drejtat e tij si palë në këtë kontest pronësor dhe se vendimi i kontestuar ishte marrë me shkelje të Kushtetutës.
29. Në të vërtetë, Kolegji i Apelit i AKP-së kishte konstatuar se parashtruesi, në cilësinë e personit fizik, nuk gëzon të drejtën e pronësisë mbi banesat kontestuese, pasi që pasuria e ndërmarrjes “Marigona Comerce” nuk mund të konsiderohet të jetë pronë e parashtruesit. Si përmbledhje, pasi që parashtruesi nuk ka dëshmuar se e drejta e pronësisë dhe e posedimit të banesave kontestuese i takonte atij personalisht, nuk mund të konsiderohet se ka pasur shkelje të të drejtave të tij personale.
30. Për më tepër, Gjykata nuk mund të veprojë si gjykatë e shkallës së katërt, përkitazi me vendimet e nxjerra nga Kolegji i Apelit të AKP-së. Është detyrë e gjykatave të rregullta t’i interpretojnë dhe zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës procedurale dhe materiale (shih, *mutatis mutandis*, *Garcia Ruiz kundër Spanjës*, nr. 30544/96, § 28, Gjykata Evropiane për të Drejtat e Njeriut [GJEDNJ] 1999-1).
31. Në të kundërtën, Gjykata konsideron se parashtruesi nuk ka paraqitur asnjë provë që tregon se shkelja e pretenduar përbën elemente të pakontestuar të shkeljes së të drejtave kushtetuese (shih, *Vanek kundër Republikës Sllovaqe*, Vendimi i GJEDNJ-së për pranueshmërinë e kërkesës, nr. 53363/99, i 31 majit 2005).
32. Përveç kësaj, Gjykata Kushtetuese nuk mund të konsiderojë si të bazuar pretendimin se, procedurat në Kolegjin e Apelit të AKP-së kanë qenë jotransparente ose në ndonjë mënyrë të padrejta apo arbitrare (shih, *mutatis mutandis*, *Shub vs. Lithuania*, Vendimi i GJEDNJ-së për pranueshmërinë e kërkesës Nr. 17064/06, i 30 qershorit 2009).
33. Prandaj, Gjykata gjen se parashtruesi as nuk e ka mbështetur dhe as nuk e ka dëshmuar pretendimin e tij për shkelje të së drejtës për gjykim të drejtë dhe të paanshëm.
34. Rrjedhimisht, nuk ka nevojë logjike dhe praktike për shqyrtim të mëtejshëm të shkeljeve tjera të pretenduara (të së drejtës për Barazi para Ligjit, Mbrojtjes së Pronës, Mbrojtjes Gjyqësore të së Drejtave dhe Parimeve të Përgjithshme të Sistemit Gjyqësor), siç janë të përmbledhura dhe të përfshira në pretendimin për shkelje të së drejtës për gjykim të drejtë dhe të paanshëm.
35. Si përmbledhje, Gjykata konkludon se kërkesa, në pajtim me nenin 48 të Ligjit dhe rregullin 36 (1) c) dhe 36 (2) d) të Rregullores së punës, është qartazi e pabazuar dhe rrjedhimisht e papranueshme.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në bazë të nenit 113. 7 të Kushtetutës, nenit 48 të Ligjit dhe rregullit 36 (1) c), 36 (2) d) dhe rregullit 56 (2) të Rregullores së punës, me 20 janar 2014, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20. 4 të Ligjit;
- IV. TË DEKLAROJË se ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Almiro Rodrigues

Kryetari i Gjykatës Kushtetuese

Prof. dr. Enver Hasani